

РЕШЕНИЕ

№ 56

гр. София, 05.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 12.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **8292** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалбата на Р. Г. С. против решение №ЗИ-01-72/2/17.08.2022 г. на директора на Агенция за държавна финансова инспекция (АДФИ), в частта му по т.т.1.6, 1.7, 1.8 и 1.11, с която е отказан достъп до обществена информация по т.І.4.3, т.І.4.4, т.І.4.5 относно направените разходи по дела на АДФИ и по т.ІІ от нейно заявление № ЗИ-01- 72/25.07.2022г.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспореното решение като постановено в нарушение на административно- производствените правила и в противоречие с материалния закон. Твърди се, че цялата поискана информация е законово дължима, тъй като същата има характера на „обществена информация“ по смисъла на ЗДОИ и ще даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение за дейността на АДФИ. Поради това се иска прогласяване на отказа за нищожен и алтернативно отмяната му като незаконосъобразен като се задължи компетентния орган да предостави достъп до изискваната информация.

В съд.з. жалбоподателката Р. Г. С., р.пр., не се явява, не се представлява и не ангажира становище по делото.

Ответникът- Директорът на Агенция за държавна финансова инспекция, чрез юрк. К. в съд.з. и в представена от нея писмена защита, оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, като взе предвид доводите на страните и прецени доказателствата по делото в тяхната съвкупност, въз основа на наведените в жалбата основания и като извърши служебна проверка относно законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, предвидени в чл.146 от АПК, приема за установено следното:

Производството пред административния орган е образувано по подадено от Р. Г. С. заявление за достъп до обществена информация вх.№ЗИ-01-72/25.07.2022г., с т.І.4.3, т.І.4.4, т.І.4.5 и по т.ІІ от което се иска предоставяне на информацията относно:

- общия брой на окончателно спечелени дела от АДФИ с осъществено през предходните 5 години процесуално представителство от служители на АДФИ, техният процентен дял от всички дела на агенцията и общия размер на всички направени разходи за постигнатия позитивен резултат /т.І.4.3/;
- общия брой на окончателно спечелени дела от АДФИ с осъществено през предходните 5 години процесуално представителство от външни физически и/или юридически лица, в това число: адвокатски дружества и/или членове на техните екипи, техният процентен дял от всички дела на агенцията и общия размер на всички направени разходи за постигнатия позитивен резултат /т.І.4.4/;
- общия брой на окончателно изгубени дела от АДФИ с осъществено през предходните 5 години процесуално представителство от служители на АДФИ, техният процентен дял от всички дела на агенцията и общия размер на всички направени разходи за постигнатия негативен резултат / т.І.4.5/;
- иска се и сканирано електронно копие на всички документи, въз основа на които са изготвени отговорите по т.І от заявлението /т.ІІ/.

З. е посочил, че желае достъпът да бъде предоставен по електронен път, на посочения в заявлението електронен адрес под формата на писмена справка, обобщаваща информацията по поставените въпроси.

С Решение №ЗИ-01-72/2/17.08.2022г. Директорът на Агенция за държавна финансова инспекция, като предоставя частично информация, под формата на писмена справка за заведени срещу АДФИ дела през предходните 5 години, с т.т.1.6, 1.7, 1.8 и 1.11 от него е отказана информация за направените разходи по посочените в т.І.4.3, т.І.4.4, т.І.4.5 от заявлението групи дела, като са изложени мотиви, че отчитането на разходи, свързани с процесуално представителство, се осъществява по икономически елементи в съответните счетоводни сметки от Сметкоплана на бюджетните предприятия /СБП/ и по параграфи от Единната бюджетна класификация /ЕБК/, в съответствие с техният характер /работни заплати, адвокатски възнаграждения, такси и др./. Същите се отчитат по параграфи по ЕБК. Когато за процесуалното представителство са ползвани услуги, разходът за тях се отчита в § 10-00 „Издръжка“ на основание сключен договор и издадени разходооправдателни документи. В същия параграф се отчитат и платени такси и други разходи, свързани с водените дела. Отчетените разходи на аналитично ниво не се детайлизира. Няма изрично нормативно изискване да се извършва детайлизиране по видове дела и по изхода на тези дела. Разходите за трудови възнаграждения на лицата с юридическо образование, които са служители на АДФИ, намират отражение в § 01-00 „Заплати и възнаграждения на персонала, нает по трудови или служебни правоотношения“. Възнагражденията на тези лица, а и на всички останали служители на АДФИ, се отчитат като разходи месечно на база определеното им възнаграждение в актове за назначаване и пропорционално на отработени дни. Същите се изплащат за

цялостната им дейност съгласно определените им възнаграждения по длъжностна характеристика. Задълженията на служителите от дирекция „Правна“ на АДФИ включват правно консултиране на инспекционната дейност, изготвяне и съгласуване на проекти на актове по Закона за административните нарушения и наказания, процесуално представителство по административнонаказателни и административни дела, изготвяне и съгласуване на проекти на договори и други актове в нормативно определените случаи. Няма нормативно основание, съгласно което възнагражденията да се делят и/или получават на база извършен отделен вид дейност, поради което не е възможно, да се предостави справка за това, какви разходи са извършени за възнаграждение за процесуално представителство на служители на АДФИ. В този смисъл в агенцията не се създава такава информация.

По отношение на отказа за предоставяне на сканирано електронно копие на всички документи, въз основа на които са изготвени отговорите по т.1 от заявлението, са изложени мотиви, че предоставянето на обобщена информация, под формата на писмени справки, е достатъчно за постигане на целите за които е поискан достъп по ЗДОИ. Предоставянето на копия от документи, с изключение на два договора с Адвокатско сдружение „Г. и К.“, се явява прекомерно и непропорционално по смисъла на Закона за защита на личните данни. Конкретните документи, съдържащи лични данни, не са предпоставка за формиране на мнение относно ефективността и законосъобразността при разходването на бюджетни средства от задължен по ЗДОИ субект.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от надлежно легитимирано лице и в предвидения в закона срок. По съществуто ѝ съдът взе предвид следното:

Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са регламентирани в глава III на ЗДОИ. В чл. 28, ал. 1 ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите по чл. 3 да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като изпълнението на това задължение е скрепено със срок - не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно ал. 2 на чл. 28 ЗДОИ в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя.

Съгласно чл. 9, ал. 1 от Закона за държавната финансова агенция /ЗДФИ/ Агенцията се представлява и ръководи от директор. Следователно той е компетентният орган, който следва да се произнесе по подаденото заявление. Спазено е изискването за форма на административния акт, регламентирано в чл. 59 от АПК, както и специалното изискване, разписано в разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ. Актът е в писмена форма, посочено е наименованието на органа, който го издава, наименованието на акта, изложени са фактическите и правни основания, послужили за издаването му, при което не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. По съответствието му с материалния закон, съдът взе предвид следното:

Съгласно легалното определение в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, „обществена информация“, по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. В случая, съдът намира, че информацията, достъп до която се иска е обществена по смисъла на закона, защото би могла да послужи да съставяне на мнение относно дейността на

АДФИ по съдебните дела в които участва като страна, и в частност относно направените по тях разходи.

Както предвижда чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, обаче, този закон се прилага за достъп до обществената информация, която се създава или се съхранява от държавните органи или органите на местното самоуправление в Република България. Задължението на субекта по чл.3 ЗДОИ е да предостави информацията във вида, в който разполага с нея, като органът не може да бъде задължаван допълнително да анализира и обработва същата.

Доколкото ответникът няма нормативно задължение да създава и поддържа счетоводно или по друг начин обобщена информация относно направените от него разходи за държавни такси, експертизи и др. по делата, в по които е страна, които в случая съгласно предоставената на жалбоподателя справка са 978бр. за процесния период, следва да се приеме, че задълженият субект по ЗДОИ в случая не разполага с исканата информация, още повече, че по принцип е невъзможно да се отделят разходите за работата на служителите с юридическо образование по процесуално представителство по съдебни дела, от тези за останалата им работа. Следва да бъде отбелязано и, че ответникът е предоставил изцяло търсената информация относно разходите за осъществено процесуално представителство от адвокатско дружество. Като приема, че АДФИ като задължен субект по ЗДОИ не може да бъде задължен да обработва и систематизира допълнително наличната му информация заради удовлетворяване на конкретно искане на субект, съдът намира, че ще следва да отхвърли жалбата срещу отказа да се предостави информация относно направените по делата разходи.

Документи, въз основа на които са изготвени отговорите по т.І от заявлението, копие от които е поискано да се предостави с т.ІІ от него, съдът намира, че сами по себе си не представляват информация, а форма на съхраняване/представяне на информацията по т.І от заявлението. В случая ответникът е предоставил информацията, с която разполага, по електронен път, на посочения в заявлението електронен адрес под формата на писмена справка, обобщаваща информацията по поставените въпроси, както изрично е заявено от жалбоподателя; като са представени в копия споразуменията за правни услуги. Съгласно чл. 27 от ЗДОИ, органът при определяне формата на предоставяната информация разполага с дискреционна власт и взетото от него решение не подлежи на съдебен контрол, ако удовлетворява законовите изисквания за несъобразяване с предпочитаната от заявителя форма в хипотезите на чл.27 ЗДОИ. В случая безспорно са налице хипотезите на ал. 1, т.2 и т. 3 от цитираната разпоредба, доколкото както сочи и административният орган предоставянето на информацията в писмени справки е по-целесъобразно, тъй като предоставянето на копие от документите въз основа на което са изготвени те, ще доведе до с нищо необосновано увеличаване на разходите за това; също така предоставянето на копия от документите, съдържащи лични данни, може да доведе до неправомерното им обработване в нарушение на ЗЗЛД. В случая следва да отбелязано, че търсената информация по т.І от заявлението е предоставена в изрично конкретно посочената в него съгласно чл.25, ал.1, т.3 ЗДОИ форма – обобщена писмена справка.

Предвид гореизложеното съдът приема, че административният акт, в обжалваната му част, е законосъобразен, а жалбата срещу него като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал.3 от АПК във вр. с чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в полза на ответника, ще следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Предвид изложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Г. С. против решение №ЗИ-01-72/2/17.08.2022г. на директора на Агенция за държавна финансова инспекция, в частта му по т.т.1.6, 1.7, 1.8 и 1.11, с която е отказан достъп до обществена информация по т.І.4.3, т.І.4.4, т.І.4.5 относно направените разходи по дела на АДФИ, и по т.ІІ от нейно заявление № ЗИ-01-72/25.07.2022г.

ОСЪЖДА Р. Г. С. да заплати на Агенцията за държавна финансова инспекция съдебни разходи за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението е окончателно и съгласно чл.40, ал.3 ЗДОИ не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: